Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarivm sacri ordinis Cistercien[sis] - Cod. Lichtenthal 133

[Lichtenthal ?], [1570 Druck; Handschrift 2. Hälfte 16. Jh.]

Cantica

urn:nbn:de:bsz:31-40615

Reges t͛re ⁊ oēs ppl̄i: prin-
cipes ⁊ oēs iudices terre.
Iuuenes ⁊ virgines, ſenes
cum iunioribus, laudent no-
men domini: quia exaltatū
eſt nomen eius ſolius.
Confeſſio eius ſuper celum
⁊ terram: ⁊ exaltauit cornu
populi ſui.
Hymnus omnibus ſanctis
eius: filiis iſrael populo ap-
propinquanti ſibi.

*De exhortatione oīm creatu-
rarū ad deū laudādū. ps. cxlix.

Cantate domino can-
ticum nouum: laus eiꝰ
in eccleſia ſanctorum.
Letet̄ iſrl̄ in eo q̇ fecit eū: ⁊
filie ſion exultent ī rege ſuo.
Laudēt nomen eius in cho-
ro: in tympano et pſalterio
pſallant ei.
Quia bñplacitū eſt domi-
no in populo ſuo: ⁊ exaltauit
manſuetos in ſalutem.
Exultabūt ſcti in glia: leta-
buntur in cubilibus ſuis.
Exultationes dei in guttu-
re eorum: ⁊ gladij ancipites
in manibus eorum.
Ad faciēdā vindictā in na-
tiōibꝰ, īcrepatiōes in pplis.
Ad alligandos reges eoꝝ
in compedibꝰ: ⁊ nobiles eo-
rum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium
conſcriptum: gloria hec eſt
omnibus ſanctis eius.

*De inuitatiōe omniū beatoꝝ
ad laudandum deum. ps. cl.

Laudate dñm in ſan-
ctis eius: laudate eū
in firmamento virtutis eiꝰ.
Laudate eū ī virtutibꝰ eiꝰ:
laudate eū ſcd̄m multitudi-
nem magnitudinis eius.
Laudate eum in ſono tube:
laud͛ eū ī pſalterio ⁊ cithara
Laudate eum in tympano
⁊ choro: laudate eū in chor-
dis ⁊ organo.
Laudate eū in cymbalis be
neſonantibus: laudate eū in
cymbalis iubilatiōis: omnis
ſpiritus laudet dominum.

¶ Feria. ij. Cāticum Eſaie.

*Gratiarum actio de aduen-
tu chriſti in carnem.

Confitebor tibi eſa. 12.
dñe qm̄ iratꝰ es
mihi: conuerſus
eſt furor tuus et
conſolatꝰ es me.
Ecce deꝰ ſaluator meꝰ, fidu-
cialiter agam et nō timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus exo. 15.
mea dominus: et factus eſt ſupra.
mihi in ſalutem. 117.
Haurietis aquas ī gaudio eſa. 12.
de fontibꝰ ſaluatoris: et di-
cetis in illa die, confitemini
dño et īuocate nomen eius.
Notas facite ī pplis adin- eodē.
uentiones eius: mementote
qm̄ excelſum eſt nomen eiꝰ.
Cantate domino quoniam eodē.
magnifice fecit: annunciate
hoc in vniuerſa terra.
Exulta et lauda habitatio eodē.
ſion: quia magnus in medio
tui ſanctus iſrael.

¶ Feria. iij. Cāti. Ezechie.

*Deploratio breuitatis vite ⁊
gr͂aꝝ actio de recupata ſāitate.

Ego dixi ī dimidio die- eſa. 33.
rum meorum: vadam

ad portas inferi.

Queſiui reſiduum annorū meorū: dixi, non videbo dñm deum in terra viuentium.

Non aſpiciam hominem vltra: ⁊ habitatorem quietis.

Generatio mea ablata eſt ⁊ conuoluta eſt a me: quaſi tabernaculum paſtorum.

Preciſa eſt velut a texente vita mea: dū adhuc ordirer ſuccidit me: de mane vſque ad veſperam finies me.

Sperabam vſque ad mane: quaſi leo ſic cōtriuit omnia oſſa mea.

De mane vſque ad veſperam finies me: ſicut pullus hirundinis ſic clamabo, meditabor vt columba.

Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpicientes in excelſo.

Domine vim patior, reſpōde pro me: quid dicam aut quid reſpondebit mihi, cum ipſe fecerim?

Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine anime mee.

Domine ſi ſic viuitur ⁊ in talibus vita ſpiritus mei: corripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima.

Tu autem eruiſti animam meam vt non periret: proieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebit tibi: neque mors laudabit te: non expectabunt qui deſcendūt in lacum veritatem tuam.

Uiuens viuens ipſe confitebitur tibi, ſicut ⁊ ego hodie: pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine ſaluum me fac: ⁊ pſalmos noſtros cantabim⁹ cūctis diebus vite noſtre in domo domini.

¶ Feria. iiij. Cāticum anne.

*Gratiarum actio de ſuſcepta prole, ⁊ prophetia de eccleſie chriſti profectu.

Exultauit cor meum in 1.re.2
domino: ⁊ exaltatū eſt cornu meum in deo meo.

Dilatatum eſt os meum ſuper inimicos meos: quia letata ſum in ſalutari tuo.

Non eſt ſanctus vt es dominus: neque enim eſt alius extra te: ⁊ non eſt fortis ſicut deus noſter.

Nolite multiplicare loqui ſublimia, gloriantes.

Recedāt vetera de ore veſtro: quia deus ſcientiarum domin⁹ eſt: ⁊ ipſi preparantur cogitationes.

Arc⁹ fortiū ſuperatus eſt: ⁊ infirmi accincti ſunt robore.

Repleti prius pro panibus ſe locauerunt: ⁊ famelici ſaturati ſunt.

Donec ſterilis peperit plurimos: ⁊ qui multos habebat filios infirmata eſt.

Dñs mortificat ⁊ viuificat: deute.
deducit ad īferos ⁊ reducit. 32.

Dñs pauperem facit ⁊ di- to.13.
tat: humiliat ⁊ ſubleuat. ſap.16

Suſcitans de puluere egenum: ⁊ de ſtercore erigens pauperem.

Ut ſedeat cum pꝛincipibꝰ, ⁊ ſolium glorie teneat.

Dñi eñ ſunt cardines ťre: ⁊ poſuit ſuper eos oꝛbem.

Pedes ſanctoꝝ tuoꝝ ſeruabit: ⁊ impij in tenebꝛis conticeſcent: quia non in foꝛtitudine ſua roboꝛabitur vir.

Dominũ foꝛmidabunt aduerſarij eius: ⁊ ſuper ipſos in celis tonabit.

Dñs iudicabit fines ťre: ⁊ dabit imperium regi ſuo: ⁊ ſublimabit coꝛnu chꝛiſti ſui.

¶ Fer. v. Canticum moyſi.

✱ Gratiarũ actio de ſubuerſiõe egyptioꝝ ⁊ liberatiõe hebꝛeoꝝ.

Cantemꝰ domino, glorioſe enim honoꝛificatus eſt: equum ⁊ aſcenſoꝛem deiecit in mare.

Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dominus: ⁊ factus eſt mihi in ſalutem.

Iſte deus meus ⁊ gloꝛificabo eum: deus patris mei ⁊ exaltabo eum.

Dominus quaſi vir pugnatoꝛ, omnipotens nomen eiꝰ: currus pharaonis ⁊ exercitum eius pꝛoiecit in mare.

Electi pꝛincipes eius ſubmerſi ſunt in mari rubro: ⁊ abyſſi operuerunt eos: deſcenderũt in pꝛofundũ quaſi lapis.

Dextera tua domine magnificata eſt in foꝛtitudine: dextera tua domine percuſſit inimicum: ⁊ in multitudine gľie tue depoſuiſti aduerſarios meos.

Miſiſti iram tuam que deuoꝛauit eos ſicut ſtipulam: ⁊ in ſpiritu furoꝛis tui congregate ſunt aque.

Stetit vnda fluẽs: ꝯgregate ſunt abyſſi in medio mari.

Dixit inimicꝰ, perſequar ⁊ compꝛehẽdã: diuidam ſpolia: implebitur anima mea.

Euaginabo gladium meũ: interficiet eos manus mea.

Flauit ſpũs tuus ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi ſũt quaſi plũbũ in aq̃s vehementibꝰ.

Quis ſimilis tui in foꝛtibꝰ dñe: q̃s ſiĺis tui magnificꝰ in ſctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciens mirabilia?

Extendiſti manum tuam ⁊ deuoꝛauit eos terra: dux fuiſti in miſericoꝛdia tua populo quem redemiſti.

Et poꝛtaſti eum in foꝛtitudine tua: ad habitaculũ ſanctum tuum.

Aſcenderunt populi ⁊ irati ſunt: doloꝛes obtinuerunt habitatoꝛes philiſtiim.

Tũc cõturbati ſunt pꝛincipes edom, robuſtos moab obtinuit tremoꝛ: obꝛiguerũt oẽs habitatoꝛes chanaan.

Irruat ſuper eos foꝛmido ⁊ pauoꝛ: ĩ magnitudine bꝛachij tui.

Fiant immobiles quaſi lapis: donec pertranſeat populus tuus domine: donec pertranſeat populus tuus iſte quem poſſediſti.

Introduces eos ⁊ plantabis ĩ mõte hereditatis tue: firmiſſimo habitaculo tuo q̃ operatus es domine.

Sanctuarium tuum domi=
ne quod firmauerunt manꝰ
tue: dominus regnabit in e=
ternum ꝛ vltra.
Ingreſſꝰ eſt eñi eques pha=
rao cũ curribꝰ ꝛ equitibꝰ eiꝰ
i mare: ꝛ reduxit ſuper eos
dominus aquas maris.
Filij aũt iſrael ambulauerũt
per ſiccum in medio eius.
¶ Fer. vj. Cãticũ abachuc.
*De incarnatione chriſti ꝛ my
ſteriis noui teſtamenti.
aba. 3. Domine audiui audi=
tionem tuã, et timui.
Domine opus tuum: in me=
dio annorum viuifica illud.
In medio annorum notum
facies: cũ iratus fueris mi=
ſericordie recordaberis.
Deus ab auſtro veniet: et
ſanctus de monte pharan.
Operuit celos gloria eiꝰ: ꝛ
laudis eius plena eſt terra.
Splendor eius vt lux erit:
cornua in manibus eius.
Ibi abſcõdita eſt fortitudo
eiꝰ: ante faciẽ eiꝰ ibit mors.
Egredietur diabolꝰ ante pe
des eius: ꝛ ſtetit ꝛ menſus
eſt terram.
Aſpexit ꝛ diſſoluit gentes:
ꝛ contriti ſunt montes ſcli.
Incuruati ſunt colles mũ=
di: ab itineribꝰ eternitatis eiꝰ.
Pro iniquitate vidi tento=
ria ethiopie: turbabunt pel=
les terre madian.
Nunquid in fluminibꝰ ira=
tus es domine? aut in flumi=
nibus furor tuus: vel in ma=
ri indignatio tua?
Qui aſcendis ſuper equos
tuos: ꝛ q̃drige tue ſaluatio.
Suſcitans ſuſcitabis arcũ
tuum: iuramenta tribubus:
que locutus es.
Fluuios ſcindes terre? vi=
derũt te, ꝛ doluerũt mõtes:
gurges aquarum tranſijt.
Dedit abyſſus vocem ſuã:
altitudo manꝰ ſuas leuauit.
Sol ꝛ luna ſteterũt in habi=
taculo ſuo: in luce ſagitta=
rum tuarũ ibũt, in ſplendo=
re fulgurantis haſte tue.
In fremitu cõculcabis ter=
ram: ꝛ in furore obſtupefa=
cies gentes.
Egreſſus es i ſalutem ppli
tui: i ſalutem cũ chriſto tuo.
Percuſiſti caput de domo
impij: denudaſti fundamen=
tum vſque ad collum.
Maledixiſti ſceptrꝫ eiꝰ capi
ti bellatoꝝ eiꝰ: venietibꝰ vt
turbo ad diſpergendũ me.
Exultatio eorum: ſicut eius
qui deuorat pauperem in
abſcondito.
Uiã feciſti in mari eqs tuis
in luto aquarum multarum.
Audiui et conturbatus eſt
venter meꝰ: a voce contre=
muerunt labia mea.
Ingrediat putredo in offi=
bꝰ meis: ꝛ ſubter me ſcateat.
Ut requieſcam i die tribu=
lationis: ꝛ aſcendam ad po=
pulum accinctum noſtrum.
Ficus enim non florebit: ꝛ
non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: ꝛ ar=
ua non afferent cibum.
Abſcidet de ouili pecꝰ: ꝛ nõ
erit armentũ in preſepibus.

Ego aũt in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo Jeſu meo.

Deus dominus fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quaſi ceruorum.

Et ſuper excelſa mea deducet me victor: in pſalmis canentem.

¶Sabbato. Canticũ moyſi.

*Exprobratio ingratitudinis ppli iſrl'i deũ ⁊ de eiꝰ punitiõe.

32 Audite celi q̄ loquor: audiat terra verba oris mei.

Concreſcat in pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum.

Quaſi imber ſup herbam: ⁊ quaſi ſtille ſuper gramina: quia nomẽ domini iuocabo.

Date magnificẽtiã deo noſtro: dei perfecta ſunt opa: ⁊ omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis ⁊ abſque vlla iniquitate iuſtꝰ ⁊ rectꝰ: peccauerunt ei, ⁊ non filij eius in ſordibus.

Generatio praua atque puerſa: heccine reddis dño: popule ſtulte ⁊ inſipiens?

Nunquid non ipſe eſt pater tuus: qui poſſedit ⁊ fecit ⁊ creauit te?

Memento dierũ antiquoꝝ: cogita gñationes ſingulas.

Interroga patrem tuum, ⁊ annunciabit tibi: maiores tuos, ⁊ dicent tibi.

Quando diuidebat altiſſimus gentes: quando ſeparabat filios adam.

Conſtituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum iſrael.

Pars autem domini populus eius: iacob funiculꝰ hereditatis eius.

Inuenit eum i terra deſerta: in loco horroris ⁊ vaſte ſolitudinis.

Circunduxit eum ⁊ docuit: ⁊ cuſtodiuit quaſi pupillam oculi ſui.

Sicut aquila prouocãs ad volandum pullos ſuos: et ſuper eos volitans.

Expãdit alas ſuas ⁊ aſſumpſit eum: atque portauit in humeris ſuis.

Dñs ſolus dux eius fuit: ⁊ non erat cũ eo deus alienꝰ.

Cõſtituit eum ſuper excelſam terram: vt comederet fructus agrorum.

Vt ſugeret mel de petra: oleumque de ſaxo duriſſimo.

Butyrum de armento ⁊ lac de ouibꝰ: cum adipe agnoꝝ ⁊ arietum filiorum baſan.

Et hircos cũ medulla tritici: ⁊ ſanguinem vue biberẽt meraciſſimum.

Incraſſatus eſt dilectus ⁊ recalcitrauit: incraſſatꝰ, impinguatus, dilatatus.

Dereliq̄t deũ factorẽ ſuũ: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo.

Prouocauerũt eũ i diis alienis: ⁊ abominationibꝰ ad iracundiam concitauerunt.

Immolauerũt demoniis ⁊ nõ deo: diis quos ignorabant.

Noui recẽteſq; venerũt: q̄s non coluerunt patres eoꝝ.

Deũ qui te genuit dereliquiſti: ⁊ oblitus es domini

creatoris tui.
Vidit dominꝰ ⁊ ad iracūdiā
concitatꝰ eſt: quia prouoca=
uerunt eum filij ſui ⁊ filie.
Et ait, abſcondam faciem
meam ab eis: ⁊ conſydera=
bo nouiſſima eorum.
Generatio enim peruerſa
eſt: ⁊ infideles filij.
Ipſi me prouocauerūt in eo
qui non erat deus: ⁊ irrita=
uerunt in vanitatibus ſuis.
ro.10. Et ego prouocabo eos ī eo
qui nō eſt ppl's: ⁊ ī gēte ſtul=
ta irritabo eos. Diuiſio.
hie.15. Ignis ſuccenſus eſt in
furore meo: ⁊ ardebit
vſque ad inferni nouiſſima.
Deuorabitque terram cum
germine ſuo: ⁊ montium fun
damenta comburet.
Cōgregabo ſuper eos ma=
la: ⁊ ſagittas meas comple=
bo in eis.
Conſumētur fame: ⁊ deuo=
rabunt eos aues morſu a=
mariſſimo.
Dētes beſtiarū immittam
in eos: cū furore trahentiū
ſup terram atq; ſerpētium.
Foris vaſtabit eos gladiꝰ
et intus pauor: iuuenem ſi=
mul ac virginem lactantem
cum homine ſene.
Et dixi, vbinā ſunt: ceſſare
faciā ex hoīꝰ memoriā eoꝝ.
Sed propter iram inimico
rum diſtuli: ne forte ſuper=
birent hoſtes eorum.
Et dicerēt, manꝰ nr̄a excel=
ſa: et non dn̄s fecit hec oīa.
Gens abſque conſilio eſt et
ſine prudētia: vtinam ſape=
rent et intelligerent, ac no=
uiſſima prouiderent.
Quō pſequebat vnꝰ mille:
et duo fugarent decē milia:
Nōne ideo q2 deꝰ ſuus vēdi
dit eos: ⁊ dn̄s cōcluſit illos.
Nō eīn eſt deꝰ nr̄ vt dij eo=
rū: ⁊ inimici nr̄i ſūt iudices.
De vinea ſodomorū vinea
eorū: et de ſuburbanis go=
Vua eoꝝ vua fel= (morrhe.
lis: et botrus amariſſimus.
Fel draconū vinū eoꝝ: et ve
nenum aſpidum inſanabile.
Nōne hec cōdita ſunt apud
me: et ſignata in theſauris
Mea eſt vltio, et ego (meis: eccli.
retribuam eis in tempore: 28.
vt labatur pes eorum. ro.12
Iuxta eſt dies perditionis: heb.1
⁊ adeſſe feſtinant tempora.
Iudicabit dn̄s populū ſuū:
et in ſeruis ſuis miſerebit.
Videbit q2 īfirmata ſit ma=
nꝰ: et clauſi quoq; defecerūt:
reſiduique conſumpti ſunt.
Et dicēt vbi ſunt dij eorum:
in quibꝰ habebant fiduciam:
De quorum victimis come
debant adipes: ⁊ bibebant
vinum libaminum.
Surgāt ⁊ opitulent vobis:
et ī neceſſitate vos ꝓtegāt.
Videte quod ego ſim ſolꝰ:
et non ſit aliꝰ deꝰ preter me.
Ego occidam et ego viuere 1.re.2
faciam: percutiā et ego ſa= tob.1
nabo: et non eſt qui de ma= ſap.1
nu mea poſſit eruere.
Leuabo ad celum manum
meā: et dicā viuo ego ī etnū.
Si acuero vt fulgur gladiū
meum: et arripuerint iudi=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

cium manus mee.
Reddã vltionem hoſtibus meis: ⁊ his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo ſagittas meas ſanguine: ⁊ gladius me⁹ deuorabit carnes.
De cruore occiſorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes populum eius: quia ſanguinem ſeruorum ſuorum vlciſcetur.
Et vindictam retribuet in hoſtes eorum: et propitius erit terre populi ſui.

Canticum trium puerorũ.

*Omnium creaturarũ ad deũ laudandum inuitatio.

Benedicite omnia opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula.
Benedicite angeli domini domino: bñdicite celi dño.
Bñdicite aque oẽs que ſup celos ſunt domino: bñdicite omnes virtutes dñi dño.
Benedicite ſol et luna dño: benedicite ſtelle celi domio.
Bñdicite imber et ros dño: bñdicite oĩs ſpũs dei dño.
Bñdicite ignis et eſt⁹ dño: bñdicite frigus ⁊ eſtas dño.
Benedicite rores et pruina domino: benedicite gelu et frigus domino.
Benedicite glacies ⁊ niues domino: benedicite noctes ⁊ dies domino.
Benedicite lux et tenebre domino: benedicite fulgura ⁊ nubes domino.
Bñdicat terra dñm: laudet et ſuperexaltet eũ in ſecula.
Benedicite mõtes ⁊ colles dño: bñdicite vniuerſa germinantia in terra domino.
Bñdicite fontes dño: benedicite maria ⁊ flumina dño.
Bñdicite cete et omnia que mouẽtur in aquis dño: bñdicite oẽs volucres celi dño.
Benedicite omnes beſtie et pecora domino: benedicite filij hominum domino.
Bñdicat iſrl' dñm: laudet et ſuper exaltet eum in ſecula.
Benedicite ſacerdotes dñi dño: bñdicite ſerui dñi dño.
Bñdicite ſpũs et anime iuſtorũ domio: benedicite ſancti ⁊ humiles corde domino.
Benedicite anania, azaria, miſael dominum: laudate et ſuperexaltate eũ in ſecula.
Bñdicam⁹ patrẽ ⁊ filiũ cum ſctõ ſpiritu: laudem⁹ et ſuperexaltemus eũ in ſecula.
Benedictus es domine in firmamento celi: ⁊ laudabilis et glorioſus: ⁊ ſuperexaltatus in ſecula.

Canticum zacharie.

*Gratiarum actio de incarnatione chriſti.

Benedictus dñs deus luc.1.
iſrael: qr viſitauit ⁊ fe- matt.1.
cit redemptionẽ plebis ſue.
Et erexit cornu ſalutis no- p̄o.73.
bis: i domo dauid pueri ſui. et 131.
Sicut locutus eſt per os ier.23.
ſanctorum, qui a ſeculo ſunt et 30.
prophetarum eius.
Salutẽ ex inimicis nr̃is: et de manu oĩm q̃ oderũt nos.
Ad faciendam miãm cum patribus noſtris: et memo-

rari teſtamenti ſui ſancti.
iere.31. Iuſiurandum quod iurauit
ge.22. ad abraham patrē noſtrum,
heb.6. daturum ſe nobis.
Ut ſine timore de manu ini-
micorum noſtrorum libera-
ti, ſeruiamus illi.
In ſctitate ⁊ iuſticia coram
ipſo: oībus diebus noſtris.
Et tu puer ꝓpheta altiſſimi
vocaberis: preibis eñ ante
faciē dñi parare vias eius.
malac. Ad dandam ſcientiam ſalu-
4. tis plebi eius, in remiſſionē
peccatorum eorum.
Per viſcera miſericordie
zach.3. dei noſtri: in quibus viſita-
uit nos oriens ex alto.
Illuminare his qui in tene-
bris et in vmbra mortis ſe-
dent: ad dirigendos pedes
noſtros in viam pacis.

¶ Canticū virginis marie.

* Gratiarū actio btē marie vir-
gin; de bñficiis a deo ſuſceptis

luc.1. Magnificat anima mea
dominum.
Et exultauit ſpiritus meꝰ
in deo ſalutari meo.
Qꝛ reſpexit humilitatē an-
cille ſue: ecce eñ ex hoc bea
tam me dicēt oēs gñatiōes.
Quia fecit mihi magna qui
potēs eſt: ⁊ ſctm̄ nomē eius.
Et mia eius a progenie in
progenies, timētibus eum.
eſa.51. Fecit potētiam in brachio
po.32. ſuo: diſperſit ſuperbos mēte
eſa.29. cordis ſui.
Depoſuit potentes de ſe-
de: ⁊ exaltauit humiles.
po.33. Eſuriētes impleuit bonis:
I.re.2. ⁊ diuites dimiſit inanes.
Suſcepit iſrael puerū ſuū,
recordatꝰ miſericordie ſue.
Sicut locutꝰ eſt ad patres eſaie
noſtros, abraham et ſemini 30. et
eius in ſecula. 54.

¶ Symeonis canticum. ier.31.

* Gratiarum actio chriſto in ge.17
carne viſo. et 22.

Nunc dimittis ſeruum po.13
tuum domine, ſecun- luc.2.
dum verbum tuum in pace.
Quia viderunt oculi mei
ſalutare tuum.
Quod paraſti ante faciem
omnium populorum.
Lumē ad reuelationē gen-
tiū, ⁊ gloriā plebis tue iſrl.

* Laus ſancte trinitatis et in-
carnationis chriſti.

Te deum laudamus: te
dominum confitemur.
Te eternum patrē, omnis
terra veneratur.
Tibi omnes angeli, tibi ce-
li ⁊ vniuerſe poteſtates.
Te cherubim et ſeraphim,
inceſſabili voce proclamāt.
Sctūs, Sctūs, Sanctus,
Dominus deus ſabaoth.
Pleni ſunt celi ⁊ terra, ma-
ieſtatis glorie tue.
Te glioſus aploꝝ chorus.
Te prophetarum laudabi-
lis numerus.
Te martyrum candidatus
laudat exercitus.
Te per orbem terrarū ſan-
cta confitetur eccleſia.
Patrē immēſe maieſtatis.
Venerādum tuum verum,
⁊ vnicum filium.
Sctm̄ q̄ꝫ paracletū ſpm̄.
Tu rex glorie chriſte.

Tu pr̄is ſempit̄nꝰ es filius.
Tu ad liberandum ſuſce-
pturus hominem, non hoꝛ-
ruiſti virginis vterum.
Tu deuicto moꝛtis aculeo,
aperuiſti credētibus regna
celoꝛum.
Tu ad dexteram dei ſedes
in gloꝛia patris.
Iudex crederꝭ eſſe vēturꝰ.
Te ergo queſumus tuis fa-
mulis ſubueni: quos pꝛecio-
ſo ſanguine redemiſti.
Eterna fac cū ſanctis tuis
in gloꝛia numerari.
Saluū fac populū tuū dn̄e:
⁊ benedic hereditati tue.
Et rege eos, ⁊ extolle illos
vſqꝫ in eternum.
Per ſingulos dies benedi-
cimus te.
Et laudamus nomen tuum
in ſclm̄, ⁊ in ſeculum ſeculi.
Dignare domine die iſto
ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri domine, mi-
ſerere noſtri.
Fiat mīa tua dn̄e ſup̄ nos,
queadmodū ſpauimꝰ in te.
In te dn̄e ſpaui, nō confun-
dar in eternū. ¶Symbolū
athanaſij epi alexandrini.
*De fide ſancte trinitatis ⁊ in-
carnationis chꝛiſti.

Quicunque vult ſaluus
eſſe, ante oīa opus eſt
vt teneat catholicam fidem.
Quam niſi quiſqꝫ integram
inuiolatāqꝫ ſeruauerit, abſ-
que dubio in eternū peribit.
Fides aūt catholica hec ē,
vt vnū deū ī trinitate ⁊ trini
tatē in vnitate veneremur.
Neqꝫ confundētes pſonas,
neqꝫ ſubſtantiā ſeparantes.
Alia eſt ei perſona patris,
alia filij, alia ſpirituſſancti.
Sed patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti,
vna eſt diuinitas, equalis
gloꝛia, coeterna maieſtas.
Qualis pater, talis filius,
talis ſpirituſſanctus.
Increatus pr̄, increatus fi-
lius, increatus ſpūſſanctus.
Immēſus pater, immēſus
filius, imenſus ſpūſſanctus.
Eternus pater, eternꝰ filiꝰ,
eternus ſpirituſſanctus.
Et tamen non tres eterni,
ſed vnus eternus.
Sicut nō tres increati nec
tres immēſi; ſed vnꝰ increa-
tus ⁊ vnus immenſus.
Similiter omp̄s pater, omp̄s
filius, omp̄s ſpirituſſanctꝰ.
Et tamen non tres om̄ipo-
tentes, ſed vnus oīpotens.
Ita deus pater, deꝰ filius,
deus ſpirituſſanctus.
Et tamen non tres dij, ſed
vnus eſt deus.
Ita dominus pater, dn̄s fi-
lius, dn̄s ſpirituſſanctus.
Et tamen non tres domini,
ſed vnus eſt dominus.
Qꝛ ſicut ſingillatim vnam-
quāqꝫ perſonā deū ac dn̄m
confiteri chꝛiſtiana veritate
compellimur: ita tres deos
aut dominos dicere catholi
ca religione pꝛohibemur.
Pater a nullo eſt factꝰ, nec
creatus, nec genitus.
Filius a patre ſolo, non fa-
ctus nec creatꝰ, ſed genitꝰ.
Spūſſanctus a patre et fi-

lio: non factus nec creatus nec genitus, ſed procedens.

Unus ergo pater non tres patres: vnus filius non tres filij: vnus ſpiritusſanct⁹ non tres ſpiritusſancti.

Et ĩ hac trinitate nihil pri⁹ aut poſteri⁹ ⁊ nihil mai⁹ aut min⁹: ſed tote tres pſone coeterne ſibi ſunt ⁊ coequales.

Ita vt per omnia ſicut iam ſupradictum eſt: ⁊ vnitas in trinitate: et trinitas in vnitate veneranda ſit.

Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat.

Sed neceſſariũ eſt ad eternam ſalutem: vt incarnationem quoq; domini noſtri ieſu chriſti fideliter credat.

Eſt ergo fides recta vt credamus ⁊ confiteamur: quia dñs noſter ieſus chriſt⁹ dei filius, deus et homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſecula genitus: et homo eſt ex ſubſtantia matris in ſeculo natus.

Perfectus deus perfectus homo: ex anima rationali et humana carne ſubſiſtens.

Equalis patri ſecũdum diuinitatem: minor patre ſecundum humanitatem.

Qui licet de⁹ ſit ⁊ homo: nõ duo tamen ſed vn⁹ eſt chr̃s.

Un⁹ aũt non cõuerſione diuinitatis ĩ carnẽ: ſed aſſumptione humanitatis in deũ.

Unus oĩo non confuſione ſubſtãtie: ſed vnitate pſone.

Nam ſicut aĩa rationalis et caro vnus eſt homo: ita de⁹ ⁊ homo vnus eſt chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalute nr̃a: deſcẽdit ad iferos, tertia die reſurrexit a mortuis.

Aſcẽdit ad celos ⁊ ſedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus iudicare viuos ⁊ mortuos.

Ad cui⁹ aduẽtũ omnes homines reſurgere habẽt cum corporib⁹ ſuis: ⁊ redditurí ſũt de factis ꝓpriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam eternam: qui vero mala, in ignem eternum.

Hec eſt fides catholica: quã niſi quiſq; fideliter firmiterq; crediderit: ſaluus eſſe nõ poterit. ℣. Benedicat nos de⁹ Ps. deus noſter: benedicat nos de⁹ Et metuãt eũ omnes fines tre. ℣. Dñs vobiſ. Et cũ. Colla.

Oĩps ſempitne de⁹ q̃ dediſti famulis tuis in confeſſiõe vere fidei etne trinitatis gl̃iã agnoſcere, ⁊ in potẽtia maieſtatis adorare vnitatẽ: q̃s vt eiuſdẽ fidei firmitate ab omnib⁹ ſemper muniamur aduerſis. Per do.

¶ Finis.

¶ Cantica in dominicis diebus et in feſtiuitate ſancti Michaelis archangeli.

* De his q̃ videbũt: ⁊ de ſcribis non cognoſcentibus chriſtum.

Domine miſerere noſtri, te enim expectauim⁹ ⁊ eſto brachiũ nr̃m in mane, ſal⁹ noſtra in tẽpore tribulationis. Eſa.

A voce angeli fugerunt populi:

puli: et ab exaltatione tua
diſperſe ſunt gentes.
Et cōgregabūtur ſpolia ve
ſtra ſicut colligit bruc⁹: ve=
lut cū foſſe plene fuerit d̄ eo.
Magnificatus eſt dn̄s, qm̄
habitauit in excelſo⁊ ipleuit
ſiō iudicio et iuſticia: et erit
fides in temporibus ſuis.
Diuitie ſalutis ſapientia ⁊
ſcientia: timor domini ipſe
theſaurus eius.
Ecce videntes clamabunt
foris: angeli pacis amare
flebunt.
Diſſipate ſunt vie, ceſſauit
tranſiens per ſemitā ⁊ irritū
factū eſt pactū: proiecit ciui
tates, non reputauit hoīes.
Luxit ⁊ elāguit terra: cōfu=
ſus eſt libanus ⁊ abſorbuit.
Et factus eſt ſaron ſicut de=
ſertum: ⁊ concuſſa eſt baſan
⁊ carmelus.
Nunc exurgam dicit domi=
nus: nunc exaltabor et nunc
ſublimabor.
*De his q̇ videbūt, ⁊ de ſcribis
non cognoſcentibus chriſtū.
33. Audite qui longe eſtis
que fecerim, dicit do=
minus: et cognoſcite vicini
fortitudinem meam.
Cōterriti ſūt ī ſiō pctōres:
poſſedit tremor hypocritas
Quis poterit habitare de
vobis cum igne deuorante:
aut quis habitabit ex vobis
cū ardoribus ſempiternis?
14. Qui ambulat in iuſticiis et
loquitur veritatē⁊ q̇ proiicit
auariciā ex calūnia: ⁊ excu=
tit man⁹ ſuas ab oī munere.
Qui obturat aures ſuas ne
audiat ſanguinē: et claudit
ocl̄os ſuos ne videat malū.
Iſte in excelſis habitabit
munimenta ſaxorū ſublimi=
tas eius⁊ panis ei datus eſt:
aque eius fideles ſunt.
Regem in decore ſuo vide=
būt oculi eius ⁊ cernēt terrā
de longe: cor tuū meditabit
timorem. Gloria. Aliud.
*Oratio ad deum ex perſona
oīm fideliū de diſcretione deci=
mata qui in eccleſia ſpōſa dele=
ctatur cui⁹ eſt colōna ⁊ requies.
Miſerere dn̄e plebi tue eccl̄i. eccl̄i.
ſup quē inuocatū eſt 36.
nomen tuū: ⁊ iſrael quē coe= exo. 4.
quaſti primogenito tuo.
Miſerere ciuitati ſanctifica
tionis tue hieruſalem: ciui=
tati requiei tue.
Reple ſion inenarrabilibus
virtutibus tuis: ⁊ gloria tua
populum tuum.
Da teſtimoniū q: ab initio
creature tue ſunt: ⁊ ſuſcita
precatiōes q̄s locuti ſunt in
noīe tuo prophete priores.
Da mercedē dn̄e ſuſtinen=
tibus te, vt pphete tui fide=
les inueniantur: ⁊ exaudi o=
rationem ſeruorum tuorum.
Secundum benedictionem nu. 6.
aaron de populo tuo: ⁊ diri=
ge nos in viam iuſticie.
Vt ſciāt oēs q̇ habitant ter=
rā: quia tu es de⁹ cōſpector
ſclorū. ¶ Diebus dnicis ad
cātica. a͂ Alla. iii. p̄. Exaltare ps. 20.
dn̄e in virtute tua. Cātabim⁹ et
pſallemus virtutes tuas. Ante
euāg. dieb⁹ dn̄ic ⁊ feſ. xij. L.

Bñd. Scti euangelij lectio,
ſit nobꝫ ſalus ꝛ ꝓtectio. Rñ
nō eſt euāgel'. Bñd. Omps̄
dñs nos bñdicat et ab omni
malo defendat. ¶ Cantica
in natiuitate dñi: in circunci
ſione: in epipha: et in purifi=
catiōe btē marie ſemp̄ ꝟgi.
* De chriſti natiuitate ꝛ impe=
rio: de diſperſione iude ꝛ iſrael:
prophetat contra hieruſalem.
eſa. 9. Populus qui am=
matt. bulabat in tene=
4. bris: vidit lucem
magnam.
eodem. Habitantibus in
regione vmbre mortis: lux
orta eſt eis.
eſa. 9. Multiplicaſti gentem: non
magnificaſti letitiam.
Letabūtur corā te ſicut qui
letantur in meſſe: ſicut exul=
tant victores capta preda,
quando diuidunt ſpolia.
Iugum enim oneris eius ꝛ
virgam humeri eius: ꝛ ſce=
ptrū exactoris eius ſupera=
indic. ſti, ſicut in die madian.
7. Quia oīs violēta predatio
cū tumultu: et veſtimentum
mixtū ſanguine, erit in com=
buſtionem ꝛ cibus ignis.
ioan. 3. Paruulus enī natus eſt no=
bis: filius datus eſt nobis.
Et fact⁹ ē pricipat⁹ ſup hu=
merū ei⁹: et vocabit nomen
eius admirabilis ꝯſiliarius.
Deus fortis pater futuri ſe
culi, princeps pacis.
Multiplicabitur eius impe=
rium: ꝛ pacis non erit finis.
Super ſoliū dauid et ſuper
regnum eius ſedebit: vt cō=
firmet illud et corroboret in
iudicio et iuſticia.
A modo ꝛ vſq; in ſempiter=
num, zelus domini exerci=
tuum faciet hoc. Aliud.
* De partu virginis ꝛ fecundi=
tate eccleſie.
Letare hieruſalem, et eſ. 6
diem feſtū agite om=
nes qui diligitis eam.
Gaudete gaudio oēs qui
lugebatis ſuper eā, vt pote=
mini a lacte et ſatiemini ab
vberibus cōſolationis eius.
Et cum auulſi fueritis a la=
cte, epulemini ab introitu
glorie eius.
Quia hec dicit dominus:
ecce ego declino ī eos vt flu
men pacis: et vt torrens in=
undans glorie gentium.
Pueri eorꝫ in humeris por=
tabuntur: ꝛ ſuper genua cō=
ſolabuntur.
Queadmodū mater conſo=
latur filios ſuos: ita et ego
conſolabor vos: ꝛ in hieru=
ſalem conſolabimini.
Et videbitis et gaudebitis
ꝛ letabit cor veſtrum: ꝛ oſſa
veſtra vt herba germiabūt:
ꝛ cōminabit contumacibus.
Ecce dñs vt ignis veniet: ꝛ
vt tēpeſtas currus eius red
dere in ira vindictam ꝛ va=
ſtationem in flammā ignis.
In igne enī zeli dñi deuora=
bitur omnis terra: ꝛ in gla=
dio ei⁹ omnis caro. Aliud.
* Canticum iuſtorum de ſemi=
ta iuſti et de duritia impij.
Vrbs fortitudinis no eſa. 2
ſtre ſion: ſaluator po=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

net i ea murꝰ ⁊ antemurale.
Aperite poꝛtas, et ingre-diatur gens iuſta cuſtodiēs veritatem.
Vetus erroꝛ abiit, ſeruabis pacem: pacē quia in te ſperauimus.
Sperastis in domino in ſeculis eternis: ī domino deo foꝛti in perpetuum.
Quia incuruabit habitantes in excelſo: ciuitatē ſublimem humiliabit.
Hūiliabit eā vſq; ad t̃rā: detrahet eā vſq; ad puluerem.
Conculcabit eam pes pauperis: greſſus egenoꝛum.
Semita iuſti recta facta ē: rectus callis iuſti ad ambulandum.
Et in ſemita iudicioꝛū tuorum domine ſuſtinuimus te: nomen tuum et memoꝛiale tuum in deſyderio anime.
Anima mea deſyderabit te in nocte: ſed et ſpiritꝰ meus in pꝛecoꝛdiis meis: de mane vigilabo ad te.
Cum feceris iudicia tua in terra: iuſticiam diſcēt habitatoꝛes oꝛbis.
Miſereamur impio et non diſcet facere iuſticiā: in terra ſanctoꝛū iniqua geſſit: nō videbit gloꝛiam domini.
Dñe exaltet manus tua vt non videāt: videant et confundant zelantes populi: et ignis hoſtes tuos deuoꝛet.
Dñe dabis pacē nobis: oīa eñ opa nr̃a opatꝰ es nobis.
¶ Cātica i paſch. in aſcēſione, in pentecoſte, et diebus dominicis per reſurrectionem vſque ad pentecoſten.
* Cōmemoꝛatio paſſiōis, reſurrectionis et aſcenſionis chꝛiſti.
Quis eſt iſte qui ve- eſa.63.
nit de edō: tinctis
veſtibus de boſra?
Iſte foꝛmoſus in
ſtola ſua, gradiens in multi-
tudine foꝛtitudinis ſue.
Ego qui loquoꝛ iuſticiam: et
ꝓpugnatoꝛ ſum ad ſaluādū.
Quare ergo rubꝛū eſt indu- apo.19
mentū tuū: et veſtimēta tua
ſicut calcantiū in toꝛculari?
Toꝛcular calcaui ſolꝰ: et de eſa.63.
gentibꝰ non eſt vir mecum.
Calcaui eos in furoꝛe meo: ⁊ conculcaui eos in ira mea.
Et aſperſus eſt ſanguis eoꝛum ſuper veſtimenta mea: et omnia indumenta mea inquinaui.
Dies enim vltionis in coꝛde meo: annus retributiōis mee venit.
Circunſpexi ⁊ non erat auxiliatoꝛ: queſiui et non fuit qui adiuuaret.
Et ſaluauit mihi bꝛachium meū: et indignatio mea ipſa auxiliata eſt mihi. Aliud.
Venite et reuertamur oſee.6.
ad dominū: quia ipſe
cepit et ſanabit nos, percu-
tiet ⁊ curabit nos.
Viuificabit nos poſt duos 1. coꝛ.
dies: in die tertia ſuſcitabit 15.
nos: ⁊ viuemus in cōſpectu
eius, ſciemus, ſequemurq;
vt cognoſcamus dominum.
Quaſi diluculū ꝑparatus eſt egreſſus eius: et veniet

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

quaſi imber nobis tempora-
neus ⁊ ſerotinus terre.
Quid faciã tibi effraim, q̃d
faciam tibi iuda? mĩa veſtra
quaſi nubes matutĩa, ⁊ qua-
ſi ros mane pertranſiens.
Propter hoc dolaui in pro-
phetis: ⁊ occidi eos in ver-
bis oris mei: et iudicia mea
quaſi lux egredientur.
matth. Quia miam volui ⁊ non ſa-
9. ⁊ 12. crificiũ: ⁊ ſciẽtiam dei pluſ-
eccl'es. quam holocauſtum. Aliud.
4. *De reſurrectione domini et
1. reg. humilitate fidelium.
15. Expecta me dicit domi
ſoph. 3. nus in die reſurrectio-
nis mee in futurum: quia iu-
dicium meum, vt cõgregem
gentes ⁊ colligam regna.
Et effundam ſuper eos in-
dignationem meam: et om-
nem iram furoris mei.
ſoph. 1. In igne eñ zeli mei deuo-
rabit oĩs terra: quia tũc red
dam pp'lis labium electũ, vt
vocẽt omnes in nomine dñi
⁊ ſeruiant ei humero vno.
Ultra flumina ethiopie ĩde
ſupplices mei: filij diſpſorũ
meorũ deferẽt munus mihi.
In die illa non cõfunderis
ſup cunctis adinuẽtionibus
tuis: q̃b⁹ p̃uaricata es ĩ me.
Quia tũc auferã de medio
tui magniloquos ſuperbie
tue: ⁊ non adiicies exaltari
amplius in monte ſctõ meo.
Et derelinquã in medio tui
populum pauperem et ege-
num: ⁊ ſperabunt in nomine
domini reliquie iſrael.
Non faciẽt iniq̃tatẽ nec lo-
quẽt mẽdaciũ: ⁊ nõ inuenit
in ore eorum lingua doloſa.
Q̃m ipſi paſcent ⁊ accuba-
bunt: ⁊ non erit q̃ exterreat.
Tpe paſchali vſq ad pente.
incluſi. Ad cãti. ãn. All'a. vij.
Pro reſurre. ℟. Cognoue- lu. 24.
rũt dñm. In fractiõe panis, all'.
Pro aſcẽſione. ℟. Non vos ioã.
relinquã orphanos. Ueniam ad
vos ⁊ gaudebit cor veſtrũ, all'a.
Pro pẽte. ℟. Spũs paracli- eodem.
tus. Docebit vos omnia, all'a.
In feſ. corporis chr̃i. can.
Confitemini do- pſal.
mino quoniã bo- 106.
nus: q̃m in ſecu-
lum mĩa eius.
Dicãt qui redẽ-
pti ſunt a domino: quos re.
A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab a-
quilone ⁊ mari.
Errauerunt in ſolitudine in
inaquoſo: viam ciuit.
Eſuriẽtes ⁊ ſitientes: ani-
ma eorum in ipſis defecit.
Et clama. ad dñm cum tri-
bula. ⁊ de neceſ. eo. eri.
Et eduxit eos de tenebris:
⁊ vmbra mortis.
Confiteantur domino mĩe
eius: ⁊ mirabilia eius.
Quia ſatiauit aĩam inanẽ:
⁊ animam eſurientem.
Gloria pr̃i. Aliud. Credidi
propter quod locut⁹. to. p̃m.
Aliud. Lauda hierl'm. totũ.
In feſ. ſpinee corone. cãn.
*Indignatio domini contra
ſuperbiam effraim.
Pedibus conculcabit: eſa. 28.
corona ſupbie ebrio-
rum effraim.

Et erit flos decidēs glorie
exultationis eius qui eſt ſu=
per verticē vallis pinguiū:
quaſi temporaneū ante ma=
turitatem autumni.
In die illa erit dñs exerci=
tuū corona glie: ⁊ ſertū exul
tationis reſiduo populi ſui.
Et ſpiritus iudicij ſedentis
ſuper iudicium: ⁊ fortitudo
reuertentibus de bello ad
portam. Aliud.
*De aarō quomodo ſtetit iter
viuos ⁊ mortuos cū thuribulo.
18. In veſte poderis quam
di. habebat: totꝰ erat or=
bis terrarum.
18. Et parentum magnalia: in
quatuor ordinibus lapidum
erant ſculpta.
Et magnificētia tua, in dia=
demate capitis illius erat
ſcripta. Aliud.
*Prophetat depaſſione chriſti
⁊ reſurrectione generali.
19. Spoliauit me gloria
mea: ⁊ abſtulit coro=
nam de capite meo.
Deſtruxit me vndiqꝫ ⁊ per=
eo: ⁊ quaſi euulſe arboris ab
ſtulit ſpem meam.
Iratus eſt contra me furor
eius: ⁊ ſic me habuit quaſi
hoſtem ſuum.
Fratres meos longe fecit
a me: ⁊ noti quaſi alieni re=
ceſſerunt a me.
Dereliquerunt me propin=
qui mei: ⁊ qui me nouerant
obliti ſunt mei. ¶ De apo=
ſtolis ⁊ martyribꝰ. Cātica.
*De verbis chriſti ad predi=
catores.

Vos ſcti dñi vocabi= eſa.6
mini: miniſtri dei nr̄i.
Dicet vobis, fortitudinem
gentiū comedetis: ⁊ in glo=
ria eorum ſuperbietis.
Pro cōfuſione vr̄a duplici ⁊
rubore, laudabūt partē eorꝫ.
Propterea in terra ſua du=
plicia poſſidebunt: leticia
ſempiterna erit eis.
Quia ego dominus diligēs
iudicium: ⁊ odio habēns ra=
pinam in holocauſtum.
Et dabo opus eorum in ve=
ritate: ⁊ fedus perpetuum
feriam eis.
Et ſcietur in gentibus ſe=
men eorum: ⁊ germē eorum
in medio populorum.
Oēs eñ q viderint eos, co=
gnoſcēt illos: qꝛ iſti ſunt ſe=
men cui bñdixit dñs. Aliud.
*De ſanctis martyribus ⁊ pri
mitiis impiorum.
Fulgebūt iuſti: ⁊ tan= ſap. 3o
quam ſcintille in arū= matth.
dineto diſcurrent. 13.
Iudicabunt nationes ⁊ do= 1.co.15
minabunt pp̄lis: ⁊ regnabit matth.
dñs illorum in perpetuum. 19.
Qui cōfidūt i domino itel= 1.co.6.
ligēt veritatem: ⁊ fideles in
dilectione acquieſcent illi.
Quoniam donum ⁊ pax, eſt
electis dei.
*De liberatione ſanctorum a
perſecutoribus ſuis.
Reddet deꝰ mercedem ſap.10.
laborū ſanctorum ſuo
rum: ⁊ deducet illos in via exodi.
mirabili. 14.
Et fuit illis in velamento pſalm.
diei: ⁊ in luce ſtellarū nocte. 77.

Tranſtulit illos mare ru=
brum: ⁊ tranſuexit illos per
aquam nimiam.
exo.12. Inimicos autem illorū de=
merſit i mare: ⁊ ab altitudi=
exo.15. ne inferorum eduxit illos.
Ideo iuſti tulerūt ſpolia im
pioꝝ: ⁊ decantauerūt domi=
ne nomen ſanctum tuum.
Et victricē manū tuā lauda
uerūt pariter: dñe deus nr̄.
❡ Cantica de vno martyre
vel confeſſore.
*De beatitudine viri morantis in ſapientia.
eccli. Beatꝰ vir qui in ſapiē=
14. tia morabitur: ⁊ qui in
ꝑo.1. iuſticia meditabit: ⁊ in ſen=
ſu cogitabit circunſpectio=
nem dei.
eccli. Cibabit illum pane vite ⁊
15. intellectus: ⁊ aqua ſapiētie
ſalutaris potabit illum.
eodē. Et firmabit in illo ⁊ non fle=
ctetur: ⁊ continebit illum ⁊
nō cōfundet: ⁊ exaltabit il=
lum apud proximos ſuos.
Et noīe etno hereditabit il=
lū: dn̄s deus noſter. Aliud.
*Bn̄dicitur q̄ ꝯfidit in dn̄o deo.
ier.17 Benedictꝰ vir qui con=
fidit in domino: et erit
dominus fiducia eius.
ꝑo.1. Et erit tanquā lignū quod
plantatū eſt ſecus decurſus
aquarū: quod ad humorem
mittit radices ſuas: et non
timebit cum venerit eſtus.
eodē. Et erit foliū eiꝰ viride: et in
tēpore ſiccitatis nō erit ſol=
licitum: nec aliquando deſi=
net facere fructum. Aliud.
*Laus diuitis ſine macula.

Beatꝰ, vir q̄ inuētus eſt eccli.
ſine macula: et q̄ poſt 31.
aurum non abiit: nec ſpera= luce.6
uit in pecunie theſauris. eccli.
Quis eſt hic et laudabimꝰ eccli.
eum: fecit enim mirabilia in 31.
vita ſua.
Qui probatus eſt in illo, et
perfectus inuentus eſt: et
erit illi gloria eterna.
Qui potuit tranſgredi, et
non eſt tranſgreſſus: facere
mala, et non fecit.
Ideo ſtabilita ſunt bona il=
liꝰ i dn̄o: et eleemoſynas illiꝰ
enarrabit oīs eccl'ia ſctōꝝ.
❡ Cantica de virginibus.
*Exhortatio ad ſanctimoniā. eccli.
Audite me diuini fru= 39.
ctꝰ: et quaſi roſa plā=
tata ſuper riuos aquarum
fructificate.
Quaſi libanꝰ, odorem ſua=
uitatis habete.
Florete flores quaſi lilium,
date odorem et frondete in
gratiam: et collaudate can=
ticum: et bn̄dicite dominum
in operibus ſuis.
Date nomini eiꝰ magnifi=
centiam, et confitemini illi
in voce labiorum veſtrorum.
In canticis labiorum et ci=
tharis, et ſic dicetis in con= gen̄.1.
feſſione, opera domini vni= mar.
uerſa bona valde. Aliud. 7.
*Exultatio eccleſie i decore ſuo
Gaudēs gaudebo i do= eſa.61.
mino, et exultabit ani=
ma mea in deo meo.
Quia induit me veſtimen=
to ſalutis: et indumento le=
ticie circundedit me.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Quaſi ſpõſum decoratũ corona, ꝛ quaſi ſponſam ornatam monilibus ſuis.

Sicut eñ tra ꝓfert germẽ ſuum: ꝛ ſicut ortus ſemẽ ſuũ germinat: ſic domin⁹ de⁹ germinabit iuſticiã, ꝛ laudẽ coram vniuerſis gentibus.

62 Propter ſion nõ tacebo: ꝛ ꝓpter hierl'm nõ quieſcã: donec egrediat vt ſplẽdor iuſtus eius, ꝛ ſaluator eius vt lampas accendatur.

Et videbunt gentes iuſtum tuum: ꝛ cuncti reges inclytum tuum.

Et vocabit tibi nomẽ nouũ: quod os domini nominauit.

Et eris corona glie in manu domini, ꝛ diadema regni in manu dei tui. Aliud cãticũ.

* De aduentu chriſti ꝛ fecunditate eccleſie.

62 Non vocaberis vltra derelicta, ꝛ terra tua nõ vocabit ampli⁹ deſolata.

Sed vocaberꝭ volũtas mea in ea, ꝛ tra tua inhabitabit.

Quia cõplacuit dño in te, ꝛ terra tua inhabitabitur.

Hitabit ei iuuenis cũ virgine: ꝛ habitabũt i te filij tui.

Et gaudebit ſpõſus ſu pſpõſam, ꝛ gaudebit ſup te de⁹ tuus.

Super muros tuos hieruſalem conſtitui cuſtodes: tota die ꝛ tota nocte in perpetuum non tacebunt.

Qui reminiſcimini dñe, ne taceatis: ꝛ ne detis ſilentiũ ei: dõec ſtabiliat ꝛ donec ponat hieruſalẽ laudẽ in tra.

In duabus feſtis ſ. crucis. Cãticum. Domine audiui. Aliud. Pro iniqtate. Aliud Egreſſus es.

¶ Incipit liber hymnorum. Sequens hy⁹ dr ad noctur. in die ſctẽ trinitatis. Et ab ipſo die omnib⁹ dieb⁹ dominicis ꝛ feriatis vſqꝫ ad aduentũ. Et ab octa. epi. vſqꝫ ad dñicam in paſſione. Hy⁹.

* Hymnus ſuauis ꝛ elegans in quo vox chriſti nos excitat ad opus bonum.

Eterne rerũ cõditor, noctẽ diẽque qui regis: ꝛ tempoꝝ das tẽpora, vt alleues faſtidium. Amb.

Preco diei iam ſonat, noctis profunde peruigil: nocturna lux viatibus, a nocte noctem ſegregans.

Hoc excitat⁹ lucifer, ſoluit polũ caligie: hoc ois erroꝝ chor⁹, viam nocẽdi deſerit.

Hoc nauta vires colligit, pontique miteſcunt freta: hoc ipſa petra eccleſie, canente culpam diluit.

Surgamus ergo ſtrenue, gallus iacentes excitat: ꝛ ſomnolentos increpat, gallus negantem arguit.

Gallo canente ſpes redit, egris ſalus refunditur: mucro latronis cõditur, lapſis fides reuertitur.

Ieſu pauentes reſpice, ꝛ nos videndo corrige: ſi reſpicis lapſus cadunt, fletuque culpa ſoluitur.